

A âñenÃ©rxicaâñ xeopolÃtica de Putin

DescrpciÃ³n

A arma polÃtica de Putin chÃmase Gazprom, a estatal rusa do petrÃleo e o gas natural que move o 10% da economÃa dese paÃs. Rusia forma parte dun selecto grupo que inclÃe a IrÃn, Arabia SaudÃ, Iraq o Golfo PÃrsico, o mar Caspio, Venezuela e MÃxico, como os principais depositarios das reservas mundiais de gas natural e petrÃleo. Neste sentido, a estatal Gazprom se converte nun eficaz e temible instrumento polÃtico de presiÃn para o Kremlin, na obtenciÃn de ganancias xeopolÃticas nos seus paÃses veciÃos e nos principais mercados enerxÃticos.

Cortes de subministro a UcraÃna, voadura dun gasoducto en Xeorxia, que provocou unha crise de abastecemento no CÃucaso, tensiÃns nucleares con IrÃn... O mercado petroleiro e gasÃfero amosa sinais de inquietude, afondadas pola calculada utilizaciÃn da Ã©œarma petroleiraÃ©œ como elemento eficaz na construciÃn de imperativos xeopolÃticos para unha determinada potencia. Obviamente, este panorama ten unha gran influencia na vulnerabilidade enerxÃtica de EEUU e Europa occidental.

Esta Ã©œrealpolitikÃ©œ enerxÃtica semella ser a potencialidade da Rusia de VladÃmir Putin. O 2005 evidenciou a consolidaciÃn interna do sistema de poder deseÃado polo ex axente da KGB, hoxe convertido no novo amo do Kremlin. En polÃtica exterior, a nova diplomacia moscovita centrouse na necesidade de recuperar as influencias no espazo euroasiÃtico e ex soviÃtico, especialmente dende o CÃucaso ata Asia Central, coa finalidade de diminÃr a presenza militar estadounidense tralo 11-S e a guerra de AfganistÃn e a crecente activaciÃn de China como principal actor na nova ediciÃn do Ã©œgran xogoÃ©œ centroasiÃtico.

Neste sentido, a arma polÃtica de Putin chÃmase Gazprom, a estatal rusa do petrÃleo e o gas natural que move o 10% da economÃa dese paÃs. Rusia forma parte dun selecto grupo que inclÃe a IrÃn, Arabia SaudÃ, Iraq o Golfo PÃrsico, o mar Caspio, Venezuela e MÃxico, como os principais depositarios das reservas mundiais de gas natural e petrÃleo. Neste sentido, a estatal Gazprom se converte nun eficaz e temible instrumento polÃtico de presiÃn para o Kremlin, na obtenciÃn de ganancias xeopolÃticas nos seus paÃses veciÃos e nos principais mercados enerxÃticos.

O seu espazo xeopolÃtico de acciÃn asenta na rexÃn do mar Caspio, principalmente cara paÃses como KazajstÃn, UzbekistÃn e TurkmenistÃn. Mentres a guerra enerxÃtica entre Rusia e UcraÃna transitaba polos canais da negociaciÃn, Gazprom conseguÃa un aval do goberno de TurkmenistÃn para comprar practicamente toda a produciÃn exportable de gas natural dese paÃs para o 2006. O Kremlin tamÃn acentuou a sÃa influencia polÃtica en UzbekistÃn e TadjikistÃn, afastando o cerco militar estadounidense dende AfganistÃn. O xigante KazajstÃn estÃ a volver a negociar con Moscova un novo tipo de relaciÃn, baseada nos imperativos enerxÃticos.

Ao mesmo tempo que apertaba a Kiev na consecuciÃn dun novo prezo para a compra do gas natural, Moscova reforzaba o subministro petroleiro cara un aliado como BelarÃs, cuxo presidente Aleksandar Lukashenko espera revalidar a sÃa presidencia en marzo ao mesmo tempo que as empresas enerxÃticas bielorrusas aceptaran someterse ao monopolo ruso.

O acoso cara Ucraína, unha perda xeopolítica sensible para Moscova trala *Revolución laranxa* de decembro de 2004, constitúe tamén un peón mais no taboleiro xeopolítico ruso, tomando en conta as dificultades internas do goberno de Viktor Yushenko e a proximidade das eleccións legislativas ucraínas de marzo próximo.

A recente crise do subministro de gas natural provocada pola explosión dun gasoduto na fronteira rusa con Xeorxia e as implicacións que isto ten para a comercialización do cru no actual e inclemente inverno en países carentes de subministro enerxético como Armenia e Xeorxia, é unha mostra da vulnerabilidade rexional e a potencialidade rusa como actor primordial do subministro para estes países, a tal punto que pódese estar constituíndo un escenario rexional dependente das intencións moscovitas. É por iso que esta crise entre Rusia e Xeorxia ten elementos semellantes á ocorrida a principios de ano entre Moscova e Kiev.

A orientación pro-occidental de Xeorxia, tralo triunfo da *Revolución de veludo* de Mikhail Saakashvili a finais de 2003, e a activación no 2005 do oleoduto BTC, entre Bakú, capital azerí; Tbilisi, capital xeorxiana; e o porto turco mediterráneo de Ceyhan, para transportar petróleo e gas natural a Europa occidental evitando pasar por Rusia, levantou as inquietudes do Kremlin. A ofensiva de Gazprom foi a apertura, en decembro pasado, dunha rede de oleodutos que transitan do mar Báltico a Alemaña, nomeando ao ex chanceler alemá Gerhard Schröder como director dun proxecto enerxético que espera facer de Rusia o principal subministrador de enerxía á Unión Europea para o 2010.

A crise iraniana é outro apartado da estratexia de Putin. Se ben coopera con EEUU, a Unión Europea e a ONU na busca dunha resolución unitaria á crise nuclear con Irán, o presidente ruso labra unha política conxunta con China que busca evitar sancións o accións punitivas contra un socio enerxético tan importante como Irán. Ante o acoso diplomático e político occidental, en Moscova e Beijing semellan apostar polo diálogo con Teherán.

En Europa occidental critican a Putin polo seu presunto autoritarismo e as violacións de dereitos humanos en Chechenia. As ONGs estranxeiras de dereitos humanos acaban de recibir un duro golpe legal por parte do Parlamento ruso, o cal limita severamente a actuación destas organizacións neste país. Actualmente, se está a desenvolver unha crise diplomática entre Londres e Moscova, trala acusación do Kremlin de que diplomáticos británicos financiaron ONGs rusas e intentaron facerse con secretos de Estado. Todo este panorama acrecenta a estratexia de Putin e a súa táctica, sostida e baseada en factores enerxéticos. Polo tanto, ¿estamos na apertura dunha nova *Guerra fría*?

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Rusia ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creación

enero 25, 2006

Campos meta

Autoría : 3713

Datapublicacion : 2006-01-25 00:00:00